

บอกเล่าประสบการณ์ผู้ผ่านการคัดเลือกระบบกองทุน

Monbukagakusho Honors Scholarship for Privately Financed International Students
ที่มีคะแนนสอบ EJU ยอดเยี่ยม

คุณ กวี สิ้นสมบุญรัตน์

ผ่านการคัดเลือกด้วยการสอบเข้าสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ
เพื่อเข้าเรียนในเดือนเมษายน ค.ศ.2014 ที่

School of Computer Science and Systems Engineering,
Kyushu Institute of Technology

ประวัติส่วนตัว

อายุและการศึกษา

- อายุ 18 ปี
- จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (GPA 3.46)
- เคยเข้าเรียนกลางคันในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ Oyodo Elementary School (จังหวัดโอซาก้า) เป็นระยะเวลา 3 ปี 9 เดือน ด้วยเหตุจำเป็นด้านการทำงานของคุณพ่อคุณแม่

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

- ระยะเวลาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา: 4 ปี
- ผลสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น: N1 (ผ่านเมื่อเดือนสิงหาคม 2013), N2 (ผ่านเมื่อเดือนมกราคม 2010)

การศึกษาระดับภาษาอังกฤษ

- TOEIC 710 IELTS 6.0

ผลการสอบ EJU¹

- EJU-1st JFL (Writing :50/50 ; Listening:161/200 ; Reading:172/200)
Ph:44/100 Ch:48/100 M2:105/200 (สอบเป็นภาษาอังกฤษ)
- EJU-2nd JFL (Writing:35/50 ; Listening:164/200 ; Reading:171/200)
Ph:57/100 Ch:42/100 M2:124/200 (สอบเป็นภาษาอังกฤษ)

รายละเอียดเกี่ยวกับทุนการศึกษาที่ได้รับ

ได้รับทุน Monbukagakusho Honors Scholarship for Privately Financed International Students โดยผ่านระบบกองทุนของ JASSO (โควต้าจากผู้ได้คะแนนสอบยอดเยี่ยมของการสอบ EJU ครั้งที่ 1 ปี 2013) เป็นจำนวนเงิน 48,000 เยนต่อเดือนเป็นระยะเวลา 4 ปี

¹ JFL= Japanese a Foreign Language; JW=Japan and the World; Ph=Physics; Ch=Chemistry; B=Biology, M1=Mathematics 1; M2=Mathematics 2

บทสัมภาษณ์คุณกวีและคุณแม่บังอร

1. การเลือกมหาวิทยาลัย การสอบเข้า และการผ่านการคัดเลือก

■ เหตุผลที่เลือกศึกษาต่อที่ประเทศญี่ปุ่น

กวี: ตอนเด็กๆ เคยไปเรียนที่ไอซาก้าครับ ด้วยเรื่องงานของคุณพ่อ(นักการทูต) บรรยากาศการเรียนดี คุณครูใจดี คนญี่ปุ่นก็ใจดี ทำให้ประทับใจคนญี่ปุ่นมากขึ้น ผมไปเรียนตั้งแต่ชั้น ป. 2 เทอม 2 ถึงชั้น ป. 5 ที่โรงเรียนประถมโอโยโดในจังหวัดไอซาก้า ครูประจำชั้นในตอนนั้นใจดีมาก และเวลาไม่เข้าใจอะไรเพื่อนร่วมห้องก็ช่วยอธิบายให้ ทำให้ชอบคนญี่ปุ่น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้คิดจะไปเรียนที่ญี่ปุ่น

คุณแม่: อาจารย์ที่โรงเรียนโอโยโด น่ารักทุกคนเลยคะ เพื่อนๆ ของกวีทุกคนก็ไม่ได้รังเกียจอะไร เพราะก่อนหน้านี้เราเคยได้ข่าวเกี่ยวกับเด็กนักเรียนแก๊งกัน แต่ว่าเนื่องจากที่โรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจึงดูแลทั่วถึง

อาจารย์ที่โรงเรียนน่ารักทุกคน เขาคอยช่วยดูแลเด็กนักเรียนต่างชาติ เพื่อนๆ ของกวีทุกคนก็ชอบกวี คอยช่วยเหลือนักเรียนต่างชาติตลอด สปีดคำเดียวกันเป็นเพื่อนกันแล้ว ที่จริงน้องกวีเข้าเรียนที่โรงเรียนก่อนจะปิดเทอมฤดูร้อน 2 สัปดาห์ ซึ่งในช่วงเวลา 2 สัปดาห์นั้นเพื่อนๆ ก็ช่วยสอนอะไรให้หลายๆ อย่าง

■ เส้นทางการศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่นคืออะไร

กวี: ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ผมเลือกที่จะเรียนวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งผมก็คิดว่าเหมาะสมเพราะที่นั่นมีเทคโนโลยีที่คิดว่าบ้านเรามาก จากที่เคยได้ยินมาถ้าเทียบระหว่างยุโรปกับญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นจะมีสไตล์การทำงานที่จะช่วยให้สอนให้เราโตขึ้น ส่วนยุโรปจะไม่สอนแต่ก็คาดหวังสูง

คุณแม่: การพัฒนาบุคลากรของบริษัทญี่ปุ่นแตกต่างจากที่อื่น ถ้าเราไม่มีความรู้เขาก็จะสอนเรา แต่ถ้าเป็นบริษัทอเมริกัน เราจะต้องมีความรู้อยู่แล้ว คุณถึงจะเข้า

ไปทำงานในบริษัทได้ เขาไม่สอนคุณแล้ว แต่จะใช้ความสามารถคุณมาทำงาน แต่ในบริษัทญี่ปุ่นเขาจะดูว่าเรามีความตั้งใจหรือไม่ ถ้าเรามีความตั้งใจ เขาจะค่อยๆ สอนเรา

■ หาข้อมูลของมหาวิทยาลัยที่สอบเข้าได้อย่างไร

กวี: ตอนแรกก็ไปรู้จักมหาวิทยาลัยที่งาน Japan Education Fair ของ JASSO

คุณแม่: ตอนที่ได้รู้จัก Kyushu Institute of Technology เป็นตอนปลายปี 2012 ตอนแรกก็ไม่ได้สนใจที่นี้เท่าไร ตอนนั้นแค่ไปดูคร่าวๆ ก่อน เพราะกวีก็กำลังดู Osaka University อยู่ แต่เนื่องจากทางไอซาก้าต้องสอบ EJU ให้ได้ 120 คะแนน ในขณะที่ของ Kyushu Institute of Technology ไม่ได้กำหนด แต่พอมาปี 2013 จึงได้มาเจอ Kyushu University และ Fukui Institute of Technology ทาง Fukui ไม่ได้เน้นคะแนน EJU แต่เน้นดูเป็นองค์รวม

■ จากนั้นไปดูในเว็บไซต์?

คุณแม่: ดูเว็บไซต์แล้วก็มาศึกษาด้วยตนเอง

■ แล้วมีการหาข้อมูลของมหาวิทยาลัยอื่นบ้างหรือไม่

กวี: ที่เมืองไทยก็จะมีคาบเนะเนว จะมีอาจารย์มาบอกว่าที่ไชนีสมีการใช้คะแนนอะไร หรือมีการสอบอะไรบ้าง ที่เมืองไทยก็ดูที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ภาคอินเตอร์ (SIIT) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนที่ญี่ปุ่นก็สนใจ Kyushu Institute of Technology กับ Kyushu University

■ คาบเนะเนวจะมีการแนะนำเฉพาะมหาวิทยาลัยในเมืองไทย?

กวี: ก็มีสปีดคำหนึ่งครั้งครับ สมมติว่าถ้าเราไม่ได้สนใจมหาวิทยาลัยที่อาจารย์แนะนำ แต่สนใจที่อื่น อาจารย์ก็จะไปหาข้อมูลมาให้ครับ

คุณแม่: ในช่วงโมงเนะเนว นอกจากจะมีอาจารย์แนะนำ

แนวแล้วก็จะมีส่วนที่แนะนำด้วย นอกจากนี้ ก็จะได้ ข้อมูลจากโรงเรียนกวดวิชา ส่วนเรื่องของการสอบโอเน็ต ทางโรงเรียนบอกว่านักเรียนทุกคนต้องสอบ วันที่สอบ โอเน็ตกับวันสอบที่ Kyushu Institute of Technology (จัดสอบที่ญี่ปุ่น) นั้นใกล้กัน จึงได้ไปปรึกษาทางโรงเรียน เนื่องจากกลัวว่าจะกลับมาไม่ทัน ซึ่งทางโรงเรียนแนะนำให้ทำจดหมายไปยื่นที่หน่วยงานที่จัดสอบโอเน็ต เพื่อแจ้งเหตุผลว่าทำไมถึงไม่สอบ เพราะในผลสอบชั้น ม. 6 จะเขียนว่าคะแนน 80% เป็นคะแนนสอบม.ปลาย ส่วน อีก 20% เป็นคะแนนสอบโอเน็ต

■ ติดต่อกับมหาวิทยาลัยที่สอบผ่านได้อย่างไร และตอนทีติดต่อกับมีปัญหาอะไรบ้างหรือไม่

กวี: ก็ติดต่อผ่าน JASSO ครับ

คุณแม่: ปัญหาที่คือใบสมัครและเอกสารต่างๆ เป็น ภาษาญี่ปุ่น นอกจากนี้ การขอเอกสารต่างๆ จากทาง มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการส่งแสดมปีซึ่งเข้าใจว่าเป็น วิธีการสมัครสำหรับคนที่อาศัยอยู่ในญี่ปุ่น สุดท้ายจึง ต้องให้ทาง JASSO สำนักงานประเทศไทยเป็นผู้ ประสานงานให้ ไม่อย่างนั้นคงไม่สามารถสมัครเรียนได้

■ เนื้อหาการสอบรอบสองที่มหาวิทยาลัยเป็น อย่างไร และเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

กวี: มีการสอบเขียนเรียงความ สอบสัมภาษณ์ และสอบ ตอบปากเปล่า (วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์) สอบ เขียนเรียงความจะให้เขียนเป็นภาษาญี่ปุ่นว่าอยากเรียน อะไรและจบแล้วจะทำอะไร การสอบสัมภาษณ์และสอบ ตอบปากเปล่า มีกรรมการทั้งหมด 4 คน ทำหน้าที่ดูแล โปรเจคเตอร์ และอีก 2 คนเป็นคนถามคำถาม ตอน สัมภาษณ์ถามว่าทำไมถึงอยากเรียนมหาวิทยาลัยนี้และ ขณะนี้ ให้ตอบเป็นภาษาญี่ปุ่น ส่วนการสอบตอบปาก เปล่า ใช้วิธีฉายคำถามจากโปรเจคเตอร์ขึ้นบนกระดาน และให้เขียนตอบบนกระดาน การสอบทั้งหมดใช้เวลา 15 นาที แบ่งเป็นสัมภาษณ์ 5 นาที สอบคณิตศาสตร์ 5 นาที และวิทยาศาสตร์ 5 นาที

■ รู้สึกอย่างไรเมื่อได้รับแจ้งว่าสอบผ่านจาก มหาวิทยาลัย

กวี: รู้สึกดีที่สุดใน

คุณแม่: นอนไม่หลับค่ะ คุณพ่อของกวีก็เห็นด้วยและดี ใจมาก เพราะกวีเป็นคนบอกว่าอยากจะไปเรียนที่ญี่ปุ่น แม้มก็อยากให้กวีเรียนที่ญี่ปุ่น ถ้าไปเรียนที่ญี่ปุ่นจะได้ เรียนแน่นมากโดยเฉพาะสาขาที่กวีจะไปเรียน

นอกจากนี้ ในด้านของการปลูกฝังนิสัย สังคมญี่ปุ่นก็ เน้นเรื่องความมีวินัย ทางแม็กก็เลยให้การสนับสนุนเต็มที่

■ ข้อดีของการได้เข้าเรียนที่ญี่ปุ่น

กวี: ได้เรียนที่ญี่ปุ่นครับ (หัวเราะ)

คุณแม่: หลังจากนั้น กวีจะได้วางแผนชีวิตได้ว่าจากนี้ไป จะมุ่งไปทางไหน อาจจะเรียนต่อโท หรืออาจจะทำงานที่ ญี่ปุ่นก่อนกลับ

■ เจ้าหน้าที่ของ JASSO สำนักงานประเทศไทย ให้ความช่วยเหลือในการเตรียมตัวเข้าศึกษา ต่อเป็นอย่างไรบ้าง

คุณแม่: ต้องขอบคุณ ทาง JASSO มากที่ช่วยให้ข้อมูล ในทุกๆ ด้านและช่วยสอบถามทางมหาวิทยาลัยให้ด้วย เพราะทางเราเองถ้าจะให้ติดต่อกับมหาวิทยาลัยโดยตรง ก็ไม่ทราบว่าจะต้องติดต่อฝ่ายไหน ทางมหาวิทยาลัยจะ เข้าใจภาษาญี่ปุ่นของเราหรือไม่ พอมี JASSO ช่วยก็อุ่น ใจ ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุน ก็คิดว่าไม่สามารถเข้าใจ เอกสารต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยส่งมาให้ได้

■ มีอะไรอยากให้ปรับปรุงเกี่ยวกับการสอบเข้า สำหรับนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัย ญี่ปุ่นหรือไม่

กวี: อยากให้เพิ่มจำนวนครั้งที่จัดสอบ EJU (บางทีวัน สอบตรงกับสอบกลางภาคของโรงเรียน) และอยาก ขอให้ทางมหาวิทยาลัยเปลี่ยนเงื่อนไขการรับผลคะแนน EJU โดยให้รับยื่นผลคะแนน EJU ที่สอบเป็น ภาษาอังกฤษด้วย

คุณแม่: อยากให้มหาวิทยาลัยที่รับพิจารณาการสอบ

EJU เฉพาะโจทย์ภาษาญี่ปุ่นลองพิจารณาใหม่ เพราะถึงแม้ว่านักเรียนจะจำศัพท์เฉพาะภาษาญี่ปุ่นไม่ได้และอาจจะมีปัญหาบ้าง แต่เขาก็เข้าใจเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษอยู่แล้ว ก็คงจะเรียนรู้ได้ไม่ยาก ถ้าหากทางมหาวิทยาลัยเปลี่ยนเงื่อนไขก็จะทำให้เด็กได้มีโอกาสไปเรียนที่ญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น

- มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับระบบการจัดสอบเข้าสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ

คุณแม่: อยากให้มีการจัดสอบผ่าน Skype หรือจัดสอบในเมืองไทย เพราะอย่างในกรณีของกวี ถ้าสอบที่ Kyushu Institute of Technology ไม่ผ่าน ก็จะต้องเสียเงินค่าเดินทางไปสอบที่ Kyushu University อีก ถ้ามีการจัดสอบผ่าน Skype หรือจัดสอบในเมืองไทยก็จะช่วยให้มีเด็กสนใจอยากสอบมากขึ้น

2. การสอบ EJU

- มีวิธีการเตรียมสอบภาษาญี่ปุ่นอย่างไร

กวี: ซื้อข้อสอบเก่ามาทำ และไปติวสอบ EJU ทุกวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพฯ (Aglia Olio) หาโรงเรียนด้วยตนเอง เจอตอนค้นในอินเทอร์เน็ต การสอบเขียนยากและเวลาน้อย ข้อสอบการอ่านเวลาก็น้อย ข้อสอบส่วนใหญ่เป็นโจทย์วิเคราะห์ ถ้าไม่ได้ฝึกมาเรื่อยๆ จะทำไม่ได้ ข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น N1 มีเวลาเยอะกว่าแต่รู้สึกว่าการยากของข้อสอบการฟัง การฟังและการอ่านยากพอๆ กับข้อสอบ N1

ส่วนวิชาอื่นๆ นั้นสอบเป็นภาษาอังกฤษ แต่เตรียมตัวโดยใช้ข้อสอบกลาง (National Center Test for University Admission)² ซึ่งเป็นภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด

² National Center Test for University Admission เป็นข้อสอบสำหรับนักศึกษาญี่ปุ่นที่ต้องการศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรัฐบาลและท้องถิ่นรวมถึงเอกชนบางแห่งในญี่ปุ่น โดยส่วนมากยกเว้นการสอบนี้ในกรณีของนักเรียนต่างชาติยกเว้นในบางคณะของสถาบันบางแห่ง

คุณแม่: ทางโรงเรียนกวดวิชาจะให้กวีทำข้อสอบเป็นภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด แต่บางตัวที่กวีไม่รู้ครูจะอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ

กวี: การสอนของญี่ปุ่นกับของไทยจะเป็นคนละแบบกัน โจทย์คำถามของญี่ปุ่นจะเอาสูตรมาตั้งโดยแสดงเป็นตัวแปร ในขณะที่ของไทยโจทย์จะเป็นตัวเลข คนไทยคงจะไม่ชิน จะไม่มีการแทนค่าเป็นตัวเลข ทำให้ยากขึ้น

- แต่ถ้าคุ้นเคยแล้วก็ไม่ยาก?

กวี: ใช่ครับ

- มีเนื้อหาที่ไม่ได้เรียนที่ไทยหรือไม่

กวี: แต่ก่อนข้อสอบเก่า EJU เคยมีถามเรื่อง "นิวเคลียร์" แต่ดูเหมือนว่าตอนนี้ไม่มีแล้ว นอกจากนี้ เคมีก็จะต่างกันตรงเรื่องการท่องตารางธาตุ เช่นถามว่าสังเคราะห์ธาตุตัวนี้อะไรแล้วจะเหลืออะไร

- เนื้อหาของวิชาเคมีเป็นอย่างไรบ้าง

กวี: ถ้าพูดถึงข้อสอบรอบ 2 ก็อย่างเช่นคำถามข้อ 15-17 (ตารางธาตุและการสังเคราะห์) ที่เป็นเนื้อหาที่ไม่ได้เรียนในไทย

- มีวิธีการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (คอร์ส 2) อย่างไร ส่วนไหนยาก และมีเรื่องที่ไม่ได้เรียนที่ไทยหรือไม่

กวี: ตรงเนื้อหาเรื่อง Differential และ Integral รู้สึกว่าญี่ปุ่นเรียนลึกกว่า

- การสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความยากง่ายต่างกันหรือไม่

กวี: ครั้งที่ 1 ยังเตรียมตัวไม่พร้อมครับ แต่ความยากง่ายน่าจะพอๆ กัน

คุณแม่: ครั้งแรกกวีใช้เวลาเตรียมตัวน้อย สมัครงานสอบ EJU ตอนเดือนมีนาคม จากนั้นก็สอบมิถุนายน เตรียมสอบโดยเรียนในโรงเรียนกวดวิชาซึ่งระหว่างนั้นทางโรงเรียนกวดวิชาก็หยุดสงกรานต์ด้วย ทำให้มีเวลาเตรียมตัวแค่ประมาณเดือนครึ่ง หลังจากนั้นพอสอบเสร็จก็เรียนต่อที่โรงเรียนกวดวิชาไปจนถึงรอบที่ 2

3. ทุนการศึกษา และค่าเล่าเรียน

■ เข้าใจระบบการกองทุนในตอนสมัครสอบดีหรือไม่

กวี: ตอนที่ยื่นเอกสารสมัครสอบ EJU ที่สมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น (OJSAT) เจ้าหน้าที่ก็ถามว่า “สมัครทุนด้วยหรือไม่” ก็เลยสมัคร

คุณแม่: แต่ไม่ได้เข้าใจในรายละเอียด ทราบแต่ว่ามีทุน

■ คิดว่าทุนที่ได้เพียงพอหรือไม่

คุณแม่: อย่างน้อยที่สุดคิดว่าขั้นต่ำควรจะประมาณ 60,000 – 80,000 เยนก็น่าจะพอช่วยค่าหอกับค่ากินอยู่ได้ แต่การมีระบบนี้ก็ช่วยในระดับหนึ่ง ถ้าดูเป็นรายเดือนก็จะดูเหมือนน้อย แต่ถ้าคำนวณเป็นปีก็พอๆ กับค่าเทอมรวมค่าแรกเข้าในปีแรก ซึ่งก็ช่วยให้เราประหยัดได้ส่วนหนึ่งแทนที่จะต้องส่งเงินให้ลูกทั้งหมด

4. อื่นๆ

■ มีอะไรที่อยากให้ทาง JASSO หรือ JASSO สำนักงานประเทศไทยแก้ไขหรือพัฒนาหรือไม่

คุณแม่: ก็ต้องขอบคุณมากค่ะ ก็อยากให้อำนวยความสะดวกให้นักเรียนคนอื่นๆ ด้วย เพราะเมื่อก่อนตอนที่ไม่มีทุน JASSO คนที่จะไปเรียนญี่ปุ่นได้ก็มีแต่คนที่ได้ทุนจากทางมหาวิทยาลัยหรือทุนรัฐบาลญี่ปุ่น นักเรียนทุนส่วนตัวที่จะไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยโดยที่ทราบข้อมูลจากเมืองไทยจะไม่มีเลย ส่วนใหญ่จะไปเรียนภาษา แล้วจึงไปสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่โน่น การมี JASSO และระบบ EJU ก็ทำให้เราสามารถเตรียมตัวและเรียนภาษาที่เมืองไทยได้ แล้วเมื่อไปถึงที่ญี่ปุ่นก็ไปเข้าเรียนได้เลย ไม่ต้องไปเสียเวลาเรียนภาษาเพิ่มเติม ถ้าเด็กมีความมุ่งมั่นตั้งใจจริงก็สามารถย่นระยะเวลาการไปเรียนแทนที่จะต้องไปเรียนภาษาก่อนปีหรือสองปีที่ญี่ปุ่น ถือว่าเป็นระบบที่ดีมาก

■ อนาคตอยากทำอะไร

กวี: ไม่อยากให้สิ่งที่ได้จากการเป็นนักศึกษาต่างชาติเสียเปล่าเลยอยากจะทำหน้าที่ได้เรียนมาไปปรับใช้ในงานที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ และถ้าเป็นไปได้ อยากมาช่วยพัฒนาประเทศไทย

■ มีข้อความอะไรฝากถึงรุ่นน้องที่จะไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ญี่ปุ่นเหมือนกันบ้าง

กวี: ควรเตรียมตัวตั้งแต่นั่นๆ ถ้าเตรียมตั้งแต่ ม.4 ได้ก็จะดี ถ้าเรารู้ว่าเราอยากไปที่นี่ นอกจากนี้ ยังทำให้เรามีโอกาสสอบหลายครั้ง

คุณแม่: ต้องค้นหาตัวเองให้เจอ จากนั้นก็จะเตรียมตัวให้มีความพร้อมในการสอบ EJU เพราะการสอบ EJU จะต้องเรียนเนื้อหาให้ครบจนจบม.6 แล้ว อย่างกวีเองก็มาเริ่มเตรียมตัวตอนตอนม.5 ซึ่งคิดว่าช้าเกินไป ถ้าเตรียมตัวตั้งแต่ ม.4 ก็เรียนล่วงหน้า พอเข้า ม.5 ต้องเรียนให้จบเนื้อหาของม. 6 และไปลองข้อสอบเพื่อฝึกฝนและดูว่าตัวเองขาดอะไร การรู้ภาษาญี่ปุ่นเลยช่วยได้เยอะ แต่ถ้าไม่ได้ภาษาญี่ปุ่น ก็สามารถเลือกเรียนต่อหลักสูตรอินเตอร์ในมหาวิทยาลัยญี่ปุ่นได้